

ÉLETÜNK

XLVI. évf. 3. szám (46. Jg. Nr. 3)

Az európai magyar katolikusok lapja

2014. március

ÚTBAN EGY JOBB VILÁG FELÉ

Az elvándorlók és menekültek világnapjára (január 19.) Ferenc pápa – a hagyományokhoz híven – üzenetet tett közzé **Vándorlók és menekültek: útban egy jobb világ felé** címmel. Ebből idézünk az alábbiakban.

Keresztény szempontból az elvándorlás jelenségeiben is – akárcsak a többi emberi dologban – megmutatkozik a fészültség a kegyelemből és megváltásból újjászületett teremtett világ szépsége és a bűn titka között. A szolidaritás és a befogadókészség, a testvériség és a megértés tetteivel szemben áll az elutasítás, a diszkrimináció, a kizsákmányolás, a szenvedéssel és a halállal való üzérkedés. Különösen aggodalmat keltenek azok az esetek, amikor az elvándorlás nem egyedül kényszerűségből fakad, hanem ahhoz még az emberkereskedelem és a rabszolgaság aljas formái is hozzátapadnak. Ami ma sok elvándorlót és menekültet mégis arra ösztönöz, hogy vállalja a migrációval járó problémák, kockázatok és nehézségek küzdelmeit, az nem más, mint a bizalom és remény egyesített keveréke; az a tény, hogy szívükben hordják a jobb jövő vágyát, nemcsak saját maguk, hanem családjaik és szeretteik számára is.

Szívünk mindig a „több” után vágyik, ami nem egyszerűen több tudást vagy több birtoklást jelent, hanem sokkal inkább azt jelenti, hogy több akarunk lenni. A fejlődést nem lehet csupán a gazdasági növekedésre korlátozni. Ez a növekedés gyakran úgy valósul meg, hogy semmibe veszi a legszegényebbeket és a védteleneket. A világ csak akkor válhat jobbá, ha elsődleges figyelmünket az emberre irányítjuk, teljes személyi kibontakozását segítjük, annak minden vonatkozásában és dimenziójában, beleértve a kibontakozás lelki vonatkozásait is; akkor, ha nem hanyagolunk el senkit, sem a szegényeket, sem a betegeket, sem a szűkölködőket, sem az idegeneket (vö. Mt 25,31–36); ha az „eldobás kultúrája” helyett képesek leszünk elsajátítani a találkozás és a befogadás kultúráját.

A vándorlók és menekültek nem figurák az emberiség sakkjáráján. Ők gyerekek, asszonyok és férfiak, akik különböző okok miatt hagyták el otthonaikat, vagy éppen hazájuk elhagyására kényszerültek – emberek, egyazon legitim vágyakkal, hogy többet tudjanak, többet birtokoljanak, és mindenekelőtt hogy többé legyenek. Megrendítő azok száma, akik egyik kontinensről a másikra hurcolkodnak, de azoké is, akik saját hazájuk vagy szűkebb földrajzi tájegységük határain belül változtatják lakhelyüket. Az állítólagos migrációs áramlatok napjainkban az emberek – ha nem éppen a népek – legnagyobb, eddig talán még soha sem látott vándorlását jelentik. A vándorlókkal és menekültekkel együtt haladva az Egyház azon fáradozik, hogy megértse a vándorlás kiváltó okait. Ugyanakkor dolgozik is azon, hogy leküzdjé a vándorlás sok negatív következményét, és annak pozitív kihatását is hasznosítsa a vándorlás által egyformán érintett közösségekben, mind a szülőföldön, mind a tranzit- és célországokban.

(Folytatás a 2. oldalon)

Szent József-ikon
Ünnepe: március 19.

SZENT JÓZSEF

A kánoni evangéliumok röviden, más-más hangsúlyozással állítják előnk Józsefet. A művelt Lukácsnál József a maga hatalmas történelmi jelentőségében, méltó tekintéllyel mutatkozik, mint a család feje: Jézus atyja, Mária ura. János, Jézus istenségének evangélistája Józsefet igénytelenségében rajzolja, és rámutat Jézusnak alázatára, hogy a názáreti családot, a szegény hajlékot választotta isteni személyiségének elrejtésére. Márk, aki a büszke rómaiaknak írt, nevelőatyjának sohasem nevezi, csak egyszer utal rá, amikor azt mondja, hogy a zsidók Jézust ácsnak nevezik. Máté a hívő zsidókhoz: a pátriárkák ivadékaikhoz szól, és Józsefnek életharcaiból származó erényeit emeli ki.

A középkorban József még nem részesült abban a nagy tiszteletben, amely később, így napjainkban is osztályrészül jutott neki. Ennek több oka van. A karácsony ünnepe és hagyományvilága elsősorban Máriát és Fiát veszi körül nagy hódolattal. Az alázatos József meghúzódik a betlehemi istálló homályában. Az Egyház attól tartott, hogy József misztériumát az egyszerűbb hívek félreértik. Kizárólag az ő személyét magasztaló ábrázolások a középkor szakrális művészetéből szinte teljesen hiányzanak. A mi magyar kódexeink is nagyon sommásan emlékeznek meg róla.

(Bálint Sándor: Ünnepi kalendárium)

Ima Szent Józsefhez

Szent József, légy házunk ura, kis családunk patrónusa. Egyetértés, hű szeretet egyesítse szíveinket. Az ég felé mutass utat, gyámolítsd az ellan-kadtat. Küzdelmekben légy segélyünk, erényekben példaképünk. Adjuk a ház kulcsait, oltalmazd és védj lakóit. Zárd ki mindazt, ami káros, ami üdvünkre hátrányos. Engedd be az Isten áldást, minden jóban gyarapodást. Ajánlj minket Jézusodnak, szelplőtelen Szűz Arádnak, légy családunk kisedd háza Názáretnek legyen mása. Ámen.

NYITVA KELL TARTANI SZEMÜNKET A VILÁG PROBLÉMÁIRA

A Népek udvara Budapest

Erkölcsei rend a XXI. századi gazdaságban és a szekularizált társadalomban címmel Budapest adott otthont február 5-én és 6-án a Népek udvara elnevezésű rendezvénysorozat legújabb állomásának. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem és a Budapesti Corvinus Egyetem szervezésében zajlott konferencia keretében adta át a Stephanus-díjat Erdő Péter bíboros, prímás Gianfranco Ravasi bíborosnak, a programsorozatot koordináló Kultúra Pápai Tanácsa elnökének.

A Népek udvara kezdeményezést XVI. Benedek pápa hívta életre 2009-ben a hívők és nem hívők, agnosztikusok és ateisták közötti párbeszéd elősegítésére. A jeruzsálemi templomhoz tartozott a népek udvara, egy olyan rész, ahová a nem zsidók is betérhettek; ez egy nem túl magas fallal volt elválasztva a templomtól, hogy át lehessen látni fölötte. Benedek pápa ennek mintájára a mai Egyházban is létre kívánta hozni a pogányok udvarát, ahol hívők és nem hívők keresik a párbeszédet. A végül Népek udvara néven megvalósult rendezvénysorozatot a Kultúra Pápai Tanácsának elnöke, Gianfranco Ravasi bíboros karolta fel és kíséri figyelemmel azóta is.

Amikor hitünket a világnak meg akarjuk mutatni, akkor nem csupán belső baráti társaságban akarjuk kifejezni meggyőződésünket és örömlünket, hanem párbeszédet kezdünk a világgal, a népekkel, mindenkivel – fogalmazott Erdő Péter bíboros, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem nagykanclárja a budapesti rendezvény nyitónapján. Köszöntőjében utalt a II. Vatikáni Zsinat *Gaudium et spes* rendelkezésére is, amely kimondja, hogy „a világi krisztushívőknek különleges küldetésük, hogy az evangé-

Erdő Péter és Gianfranco Ravasi bíboros
(Fotó: Thaler Tamás)

lium szerint alakítsák a földi országot, az evilági dolgok rendjét.”

Gianfranco Ravasi bíboros Chesterton angol író idézve elmondta: a keresztény szenteknek nyitva van a szemük, mert szemlélik a világot, az indiai szenteknek pedig csukva van, mert önmagukat szemlélik. „Nekünk nyitva kell tartani a szemünket, hogy észrevegyük a politika és a társadalom problémáit” – hangsúlyozta. Leszögezte: amikor a gazdaság és az etika eltávolodik egymástól, az a gazdaság elszegényedését jelenti, a gazdaság eredeti útja pedig az erkölcsfilozófia kellene, hogy legyen. A közgazdaságtannak vissza kell térnie oda, hogy humán tudomány legyen – jegyezte meg. (Folytatás a 6. oldalon)

MINDEN KERESZTÉNY FELADATA: GYÓGYÍTANI A TÁRSADALMAT

Ünnepel a Magyar Máltai Szeretetszolgálat

Huszonöt éves a Magyar Máltai Szeretetszolgálat. A Magyar Kurírnak adott interjúban Kozma Imre irgalmas rendi szerzetes, egykori zugligeti plébános a Szeretetszolgálat történetét idézi fel. Ebből idézünk az alábbiakban.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat születésének előzményei Zugligetben találhatók, az ott megélt értékeket nevesítettük a Magyar Máltai Szeretetszolgálat megalapításával. A zugligeti egyházközség hozta létre az első szociális hálót: a nyolcvanas évek második felében plébániánk területén nem volt egyetlen rászoruló sem, aki magára maradt volna. Már létezett ez a háló, amikor 1987-ben a magyar származású, Németországban élő Fényes Csilla szeretett volna tenni valamit a magyar egészségügyi intézményekért, és megnyerte kezdeményezésének a német máltaiakat. A hit védelme és a szegények támogatása – ez a Máltai Lovagrend célja, ezt tűzte ő is a zászlajára. Egy darabig nem talált segítőkre, amíg nem találkozott Tóth Mária nővérral, akinek tanácsára eljött Zugligetbe. Gondolkodás nélkül igent mondtam neki, és együtt hoztuk létre 1989-ben a Magyar Máltai Szeretetszolgálatot.

Ezt követően az NDK-ból menekültek érkezésével nagyon rövid idő alatt nagyon komoly feladatok hárultak a Máltai Szeretetszolgálatra. Hogyan történt ez?

1989 nyarán több tízezer keletnémet maradt Magyarországon, azzal az elhatározással, hogy többé nem mennek haza. Megszállták Budapestet is. Harmincezen laktak parkokban, utcákon lakócsikban. A zugligeti plébánia előtt is több százan tanyáztak. 1989. augusztus 13-án, az esti szentmise után élelem állt egy német férfi, és feltette a kérdést: tudnánk-e segíteni a menekültek elhelyezésében, ellátásában. Másnap este kilencszázhusz ember foglalta el a helyét a templomkertben felállított sátrakban, lakókocsikban. Három hónapig tartott a szolgálatunk, összesen negyvennyolcezer-hatszáz ember fordult meg a négy táborban.

(Folytatás a 6. oldalon)

HITÜNK KÉRDÉSEI

Az erkölcs és a jó (3.)

Minden jó, amit Isten teremtett. Mindennek megvan a maga rendeltetése, azal is, hogy valamire használható. Óseink mesterei voltak annak, hogy az elejtett vad minden részét felhasználják. Ez a használati jó. De miért van szükség erkölcsi szabályokra, parancsokra, törvényekre?

Ha a különböző virágokat, gyümölcsöket, élőlényeket említjük, vagy az elemek sokaságát, de a képességeinket is, fölmerül bennünk a lényünkben élő vágy: használni, felhasználni. Ezek a használati javak. Ilyen a márványkő a szobrász számára. Ilyen az aranyelőléhek felkutatása és a vizek, a földterület vagy erdő hasznosítása. Hozzájuk vehetjük az ember által alkotott technikai vagy művészi alkotásokat. Mindezeket hasznosítani is lehet, mégpedig különböző fokozatokban: van a jó, van a jobb és van a legjobb.

A kérdés most az: hogyan lesz a természet javaiból és az ember alkotta javakból erkölcsi jó? Az erkölcsi jó a megfelelő diszponálástól függ: attól, hogyan használhatjuk a világ javait a magunk és mások hasznára. Tehát úgy, hogy személyi értékeinkké váljanak, és ennek révén mások személyi értékeit is növelni tudjuk. Egyszerű a dolog: a víz, mint létező dolog, jó. Ha pedig adok a szomjazónak, akkor az már erkölcsi jó. Ha viszont vízbe fojtanak egy ártatlan embert, az erkölcsi rossz, súlyos bűn. A természet javait tehát rossz, sőt gonosz célokra is föl lehet használni. Ezért mondhatjuk, hogy nem elég akarni a jót, jól is kell akarni azt. Röviden – ahogy Kazinczy Ferenc 1808-ban megfogalmazta, miben is áll „a nagy titok” – jót s jól. Más szavakkal: a fönt említettekkel lehet helyesen élni, és lehet velük visszaélni is. A kést lehet használni az étkezésnél vagy a faragásnál, de lehet vele ölni is. Ugyanez vonatkozik alkotásaink vagy képességeink használatára is.

Mire valók az erkölcsi szabályok, törvények, parancsolatok? Arra, hogy utat mutassanak a dolgok helyes használatához. Mert van ugyan lelkiismeretünk, de az kiéghet, hiszen vannak emberek, akik erkölcsileg teljesen érzéketlenek. Aztán meg a lelkiismeretet is fejleszteni, nevelni kell. Megvan tehát bennünk az erkölcsi törvény iránti érzék. De mindez olyan, mint a tehetség, amelyet ki kell bontakoztatni. Van bennünk igazságérzet, mégis szükség van a jogra. Hiszen adott esetben gondot okozhat, hogyan használjam a dolgokat, hogy azok erkölcsi értelemben is helyesnek bizonyuljanak. Az erkölcsi szabályok, törvények,

parancsolatok tehát arra szolgálnak, amire egy új készülék használati utasítása. Segítenek megtalálni a választ, hogyan diszponáljunk a világ javaival, az alkotásainkkal és saját képességeinkkel, hogy magunk és mások javára szolgáljanak. Az erkölcs lényeges eleme a „másik” és a „többiek” java, különben megrekednénk az egoizmusban, holott több vonatkozásban is közösségben élünk.

Ezért radikálisan etikátlan az önmegvalósítás pedagógiája, ha abból kimarad a „másikért” és a „másokért” szempontja. Hiszen így egoistákat nevelnénk, holott az ember közösségi lény. Gondoljunk a családra, és arra, hogy mi lenne, ha benne mindenki csak a maga megvalósításával törődne és csak a saját javát keresné. Mindez persze nem jelenti azt, hogy ne lennének konfliktusok, erkölcsi dilemmák. Gyakran halljuk, hogy szülők megvallják: az üzlet vagy a karrier miatt elhanyagolták gyermekeiket. Össze kell tehát hangolni az igényeket az adott közösségben. Elsősorban a családban. Hiszen az embert jellemzi a találékonyság, a leleményesség. Csak jóakarat kell hozzá, azaz a gyakorlati okossággal és belátással, hogy „ebben az élethelyzetben ennyi telt tőlem”. Mert erkölcsi evidencia, hogy „lehetetlenre senki sem kötelezhető”.

Ami az erkölcsi törvényeket illeti, a Szentírásból jól ismert a Tízparancsolat. Az Ószövetség bölcsességi könyvei azonban több olyan konkrét életszabályt is tartalmaznak, amelyek az adott korhoz kapcsolódnak, de számos jó tanácsa ma is utat mutat. Még inkább Jézus Krisztus tanítása, példabeszédei. A Tízparancsolat azonban csak alapvető erkölcsi útmutatást ad. A „Ne ölj!” erkölcsi törvénye például sokakban fölveti a problémát, hogy akkor sem, ha engem akarnak megölni? Más dolog tehát önvédelemből életet kioltani, mint bűnös szándékkal gyilkolni. Az alapvető erkölcsi szabályokat ezek szerint értelmezni kell. A Tízparancsolatot is.

Az embernek tehát szüksége van arra, hogy cselekedeteit, döntéseit, amelyek a közösséget is érintik, megfelelő szabályokhoz igazítsa. Gondoljunk az orvosi etikára vagy akár a labdarúgás szabályaira. Ezek a szabályok érintik az erkölcsöt és a jogot, s velük az illetant meg a humánus magatartást is. Ha például egy futballista

nem fogadja el a bocsánatkérő kéznyújtást, nem büntethető sárga vagy piros lappal, de sérti azt, ami emberileg elvárható.

Az ember etikai magatartása tehát közösségi voltunk elfogadását és a hozzá való alkalmazkodást is jelenti. Ez azonban újabb kérdést vet fel az erkölcsi szabályok útmutatását, az egyes népek szokáserkölcseit és saját életszabályait illetően. Elég az autósok esetében a jobb, illetve a bal oldali közlekedés szabályát említeni, amely más az európai kontinensen, és más Angliában. Még tovább bonyolódik a kérdés, ha az emberi fejlődést és vele a humanizációt vesszük tekintetbe, például a büntetések kiszabását illetően. Mi lenne, ha a megkövezés ma is érvényben volna, például a házasságtörés esetében? Tudjuk, hogy egyes népeknél miként oldották meg az erkölcsi parancs hatékonyságát. Ismert, hogy ennek érdekében a tilalmas dolgot tabunak nyilvánították. Ma is vannak, akik átveszik a szót, és például így fogalmaznak: „A barátom felesége tabu számomra.” Ez persze nem a keresztény erkölcs, hanem valamiféle vallástörténeti oktatás maradványa beszédünkben. Ugyanakkor gyakran elhangzik a közbeszédben, hogy le kell bontani a tabukat. De csak akkor, ha azok ésszerűtlenek és idejétmúltak. A kanti etika követelménye, hogy „Tiszteld az emberi személyt.” Ez nem tabu. Maradandó etikai törvény.

A jogban és bizonyos részleges erkölcsi szabályokban is túl kell lépni azon, ami egy adott korhoz kapcsolódik, és amit nem lehet értelmesen igazolni. Ezeket érvényteleníteni lehet, sőt olykor kifejezetten szükséges. Ilyen a feleség feláldozása a férj halálakor. Ilyen volt az is az Újszövetségben, amikor Péter apostol bizonyos – az Ószövetségben tiltott – ételek fogyasztását engedélyezte. Általában amikor egy részleges jogi vagy erkölcsi szabály idejétmúlttá válik, sőt az kifejezetten ésszerűtlennek bizonyul, akkor érvényteleníteni kell. Ilyen volt a jogban az a szabály, amely szerint az elhunyt apa autóját a fia öröklí, de a felesége kapja meg a használat jogát. Miért ésszerűtlen ez? Mert amikor a mama meghal, a fiú úgy veszi át az autót, hogy már viheti is a roncstelepre.

Ahhoz tehát, hogy a javakat jól is használjuk, magunk és mások javára, jogi és erkölcsi törvényekre, szabályokra van szükségünk. Minél konkrétabbak azonban ezek a szabályok, annál inkább szükség van korszerűsítésükre, hiszen az a rendeltetésük, hogy az adott életkörülmények között adják meg a szükséges és hiteltel útmutatást erkölcsi döntéseinkhez.

Boda László

IMASZÁNDÉKOK

Márciusra

Egyetemes imaszándék: Hogy valamennyi kultúrában tartsák tiszteletben a nők jogait és méltóságát.

Ferenc pápa felhívása, hogy imádkozzunk a nők jogainak és méltóságának elismeréséért minden kultúrában, ma is nagyon időszerű. Ma is vannak ugyanis olyan országok, ahol a nők súlyosan hátrányos megkülönböztetést szenvednek. A világsajtó az utóbbi időben különösen felfigyelt a nőket Indiában érő erőszakra. Tavaly állítottak bíróság elé Újdelhiben öt embert, akik megerőszakoltak és megöltek egy huszonhárom éves lányt egy autóbuszban. Bár Indiában gyakori a nők megerőszakolása, e különleges kegyetlenséggel elkövetett bűncselekmény hírére százezrek vonultak ki tiltakozni India városainak utcáira. A megerőszakolt lány orvostanhallgató volt. Éjszaka utazott hazafelé autóbuszban, amikor a férfiak, köztük a buszsofőr is, rátámadtak. A sofőr eközben egy vasrúddal úgy megverte a lányt, hogy sérüléseibe belehalt.

Indiában a nők hátrányos megkülönböztetése nagyon általános. Fogantatásuk pillanatától veszély fenyegeti őket: hogy elabortáltják, mivel a család inkább fiúgyermeket kíván. Gyakran megtörténik, hogy már gyermekkorukban megerőszakolják, aztán pedig akaratauk ellenére fiatalon megházasítják a lányokat. Az is előfordul, hogy férjük megöli őket, hogy megkaparints a hozományukat. Ha a nők mindezt túlélik és megövezgyűlnek, akkor pedig nincs joguk az öröklésre. Igaz, jelenleg Indiában egyes nők magas köztisztviselői állásokat töltenek be, de a fent említett visszaélések folytatódnak.

Indián kívül főképpen egyes iszlám hitű országokban hátrányos a nők helyzete. Vannak például olyan államok, ahol megbüntetik a nőket, ha olyan ruhát viselnek, amely nem takarja el egész karjukat, és szoknyájuk nem ér bokáig.

A kereszténység azt vallja, hogy minden ember, akár férfi, akár nő, Isten képmására teremtett, és alapvetően egyenlő emberi jogokkal rendelkezik. Helyesen fogalmaz a II. Vatikáni Zsinat Gaudium et spes kezdetű konstitúciójában: „Mivel minden értelmes, lélekkel rendelkező és Isten képmására teremtett embernek ugyanaz a természete és ugyanaz az eredete, s mert Krisztustól megváltottan ugyanaz a hivatása és isteni rendeltetése, egyre határozottabban el kell ismerni, hogy alapvetően minden ember egyenlő. (...) Mint Isten szándékával ellenkező dolgot, le kell küzdeni és ki kell küszöbölni minden nem, faj, bőrszín, társadalmi helyzet, nyelv vagy vallás alapján történő társadalmi vagy kulturális megkülönböztetést a személy alapvető jogaiban. Sajnálatos, hogy a személy ezen alapvető jogait még nem mindenütt tartják tiszteletben. Ez fordul elő például, ha a nőtől megtagadják, hogy szabadon válassza meg férjét vagy életállapotát, s nem részesülhet ugyanolyan nevelésben és műveltségben, mint a férfi.” (29)

Itt az idő, hogy ez a felfogás mindenütt elterjedjen.

(Ambrose Vedam SJ, indiai születésű jezsuita szerzetespap nyomán)

Az evangelizálásért végzett imaszándék: Hogy számos fiatal fogadja el az Úr hívását, hogy életét az Evangélium hirdetésének szentelje.

Ferenc pápa homíliáiban gyakran mondja, hogy minden keresztény embert hív Isten, hogy megtapasztalja a keresztény hit örömét és ezt az örömet megossza embertársaival.

(Folytatás a 4. oldalon)

ÚTBAN...

(Folytatás az 1. oldalról)

Sajnos, miközben egy jobb világ építésére buzdítunk, nem hallgathatjuk el a különböző méretekben feltörő botrányos szegénységet sem. A szegénység legfőbb elemei: erőszak, kizsákmányolás, diszkrimináció, kirekesztés, az egyének és közösségek alapvető jogainak korlátozása. Ezeket mind meg kell szüntetni, mert legtöbbször éppen ezek a vándorlással járó meghatározó jellegzetességek hozták összefüggésbe az elvándorlást a szegénységgel. Miközben emberek milliói kelnek útra, megélik a nyomorúság és az üldözés elől, hogy jobb megélhetési lehetőségeket találjanak és megmenthesék az életüket, gyakran éri őket olyan bizalmatlanság, gyanakvás, kirekesztés, ami sérti emberi méltóságukat.

A vándorlók, a száműzöttek, a menekdekért folyamodó emberek és a menekültek megjelenése nem ritkán gyanúsításokat és ellenségeskedéseket vált ki a helyi lakosság körében. Megjelenésük félelmeiket ébreszt, hogy az idegenek aláds-

sák a szociális biztonságot, veszélyeztetik a helyi lakosság identitását és kultúráját, konkurenciát keltenek a helyi munkaerőpiacon, vagy éppen beszívárogtatják a bűnözés újabb ferdésegeit. Ezen a téren különös felelősség hárul a közszolgálati hírközlő szervekre: hogy leleplezzék a társadalomba belegyökerezett előítéleteket, és korrekt módon tájékoztassanak akkor is, ha egyesek hibáit nyilvánosan kell feltárniuk, de még inkább akkor, ha a többség becsületes helytállásáról, igazságos küzdelméről és lelki nagyságáról szólnak. Ezen a téren mindenki rászorul a vándorlókval és menekültekkel kapcsolatos gondolkodásmód megváltoztatására; a védekezés és félelem az érdektelenség és kirekesztés magatartásformáit – amelyek végül is „az eldobás kultúráját” jelentik – fel kell cserélnünk egy olyan magatartással, amelynek alapját a „találkozás kultúrája” képezi.

A názáreti Szent Család vándorútja kezdetén ugyancsak megtapasztalta az emberek elutasító magatartását: „nem jutott nekik hely a szálláson” (Lk 2,7). Megtapasztalták, mit jelent elhagyni a hazai földet és osztozni a vándorlók sor-

sában. Heródes hataloméhségével fenyegette és arra kényszerítette őket, hogy elmeneküljenek és Egyiptomban kereszenek menedéket. De Mária anyai szíve és Szent József figyelmes és gondoskodó szíve mindig megőrizte azt a szilárd bizalmat, hogy Isten soha sem hagy el senkit. Bárcsak mindig megmaradna az ő közbenjárásukra ez a rendíthetetlen bizonyosság az elvándorlók és a menekültek szívében.

Az Egyház krisztusi küldetésének megfelelően arra hivatott, hogy Isten népe legyen, magához öleljen minden népet, és hirdesse az Evangéliumot. Elsőként mi magunk – és aztán segítségünkkel mások is – ne csak nagy problémát lássunk a vándorlók és a menekültek megjelenésében, hanem fedezzük fel bennük a testvért, akit szívesen befogadunk, tisztelünk és szeretünk – mindez legyen számunkra egy Gondviseléstől kapott ajándék, és alkalom arra, hogy Krisztus Evangéliumának megfelelően építsünk igazságosabb társadalmat, tökéletesebb demokráciát, szolidárisabb országot, testvériesebb világot, mindenki felé nyitott keresztény közösséget. □

HELYTÁLLÁSÁRA EMLÉKEZVE

Hetvenöt éve szentelték püspökké Márton Áront

Márton Áron püspökké szentelésének hetvenötödik évfordulója alkalmából négynapos ünnepi rendezvénysorozatot szervezett a kolozsvári Szent Mihály Plébánia.

Márton Áron 1932. október 1-jétől egyetemi lelkész és hitszónok volt Kolozsváron, 1934. március 13-tól az Erdélyi Római Katolikus Népszövetség országos igazgatója. 1933-ban létrehozta és György Lajossal szerkesztette az Erdélyi Iskola című nevelési folyóiratot. 1936. március 15-én kapott ideiglenes megbízatást a kolozsvári Szent Mihály Plébánia vezetésére. Az egyházközség képviselő-testülete 1938. augusztus 14-én választotta meg plébánosnak. Vorbuchner püspök váratlan halála után a Vatikán őt nevezte ki Erdély püspökévé, szentelése Kolozsváron 1939. február 11-én volt. Az eseményre négynapos ünnepi rendezvénysorozattal emlékezett a kolozsvári Szent Mihály Plébánia.

Az ünnepséget február 9-én Kovács Sándor főesperes ünnepi szentmise keretében, Te Deummal nyitotta meg, melyen részt vett a környék papsága és sokan a hívek közül is, mutatva a nagy püspök iránti tisztelet aktualitását. Homíliájában a főesperes Márton Áron életútjának fontosabb állomásait felelevenítve elmondta: a papi élet minden szakaszát bejárta, s ennek az útnak a sokszínűségét mutatja, hogy káplánként, hittanárként, plébánosként, püspöki titkárként, hitszónokként is működött. Tudta, látta, hogy nagy időkhöz nagy emberekre van szükség, s ezt a püspökké szentelése utáni viharos történelmi időkben átélte. Szolgálati során – püspöki jelmondatához hűen – nem vonakodott se a munkától, se a szenvedéstől. Ma is hálás szívvel emlékeznek rá azok, akik „fiai voltak”, de élményről beszélnek azok is, akiket ő bértált vagy akikkel csak találkozott. Márton Áron emberi nagysága nem fogadná el a magasztalást, ezt hirdeti helytállása, kiállása az ember, az emberi méltóság mellett. Ma pedig az iránta való tisztelet arra is ösztönöz, hogy újra és újra a tettekkel bizonyítsunk, emberré, emberivé váljunk, és tegyünk annak érdekében, hogy méltók legyünk szellemi örökségéhez – fogalmazott Kovács Sándor.

Február 10-én délelőtt kiállítás nyílt Márton Áron tiszteletére a Szent Mihály-templom keresztlókapolnájában. A tárlat anyagát Hegedüs Enikő művészettörténész állította össze.

A falak mentén felállított pannókon fotóanyag, az üvegtárlókban emléktárgyak és kéziratok, könyvek, folyóiratok láthatók. Ezek közt említendő az írásait is magába foglaló néhány folyóiratszám az *Erdélyi Iskola*, a *Hírnök*, az *Erdélyi Tudósító* című lapokból és 1938. augusztus 21-én kelt plébánosi kinevezése, amelyet a plébániai levéltárban őriznek.

Az 1939. február 12-i püspökké szentelés programja is látható, a szertartás meghívó levelei és a díszbéd étlapja, az egyiken Jakab Antal segédlelkész neve is szerepel. A püspökké szentelés szertartásáról és köszöntésekről, az új püspök iránt megnyilvánuló szeretet kifejezéseiről szintén láthatunk nyomtatványokat. A *Szentelik a püspököt* című kiadvány részletes képet ad az ünnepségről. Kiállították XI. Piusz pápa apostoli levelének másolatát, amellyel Márton Áront gyulafehérvári püspökké nevezi ki.

Február 10-én délután a nőszövetség dísztermében Márton Áron boldoggá avatási ügyének posztulátora, Kovács

Gergely, a Kultúra Pápai Tanácsának irodavezetője tartott előadást *Szentnek lenni nem kevesek előjoga, hanem mindenki hivatása* címmel. A Ferenc pápától vett idézettel azt kívánta sugallni az előadó, hogy Márton Áron a mindennapos

helytállásban, a sokszor fárasztó apróságok következetes megtételében vált szentté. Nem kiemelkedő, hősiességű dolgokat kell tehát keresnie annak, aki őt követni akarja, hanem azt kell megtalálni, hogy itt és most mi a teendő.

Márton Áron kolozsvári korszakáról szólva Kovács Gergely olyan részleteket emelt ki, amelyekben egy-egy ma is aktuális tanítás rejlik.

Az a kor sem volt vidámabb és könnyebb, mint a mai: nehéz háború után, kisebbségi, teljesen új helyzetben, a gazdasági válság kellős közepén élt. Márton Áron mégsem siránkozott és panaszkodott, hanem azt kereste, mit lehet a sok lehetetlenség között megtenni, s azt mindig bátran és következetesen meg is tette.

Az érdeklődők a helyszínen kedvezményesen vásárolhatták meg az ünnepségre újranyomatott *Szentelik a püspököt* című egykori kiadványt, valamint a Verbum Kiadó és a Szent István Társulat által közösen kiadott *Az idők mérlegén. Tanulmányok Márton Áron püspökről* című tanulmánygyűjteményt. Este a Szent Mihály-templomban a Mustármag Énekegyüttes *Népemért vállalom* című, Márton Áron tiszteletére írt zeneművét mutatta be.

A kolozsvári Márton Áron-ünnepségsorozat harmadik napján Marton József egyháztörténész professzor előadását hallgathatták meg az érdeklődők. Rámutatott Márton Áron következetességére, munkabíráására, helytállására, tisztánlátására, amely nemcsak egyházi, de az erdélyi magyarság életkérdéseiben is megnyilvánult, s amellyel a kommunista hatóságok gyűlöletét, ugyanakkor valamilyen tiszteletét is kiváltotta.

(Gyulafehérvári Érsekség)

VÉRTANÚ ROMÁNIAI PÜSPÖK

A máramaroszi börtönben vértanúhalált halt Anton Durcovi püspököt (1888–1951) május 17-én Iaşiban (Jászvásáron) avatják boldoggá.

Anton Durcovi (születési nevén Durkowitsch) 1888-ban született Ausztriában. Özvegyen maradt édesanyja két fiával a nyomor elől költözött 1896-ban a romániai Iaşiba, majd Bukarestbe.

Római tanulmányai után hittanárként, majd vidéki városok plébánosaként tevékenykedett. 1924–1948 között a bukaresti hittudományi főiskola rektora volt. Az intézmény ma az ő nevét viseli.

XII. Piusz pápa 1947. október 30-án iaşi püspöknek nevezi ki, majd bukaresti apostoli kormányzó is lett. Látogatta és erősítette egyházmegyéjét a kommunista üldözés idején. Márton Áron gyulafehérvári püspökkel együtt dolgozták ki azt a státutumtervezetet, amelyet az állam elutasított. 1949-ben bebörtönözték, ott is halt meg éheztetés következtében 1951. december 10-én.

(Magyar Kurír)

TIZENÖT ÉVE: TIZENNYOLC KOPORSÓ

Megemlékezés Deutschlandsbergben

Az Ausztriában élő magyarok emlékezetéből az 1999. január 24-i autóbusz-baleset óta nem lehet kitorölni Deutschlandsberg város nevét. Tizennyolc honfitársunk, javarészt gyermekek nem tudtak a síkirándulásról hazatérni szüleik, családtagjaik ölelésébe, mert életüket vesztették az autóbusz roncsai alatt.

Tizenöt év után Deutschlandsberg magyar plébánosa, Holló István a város vezetésével, a helyi tűzoltósággal és a mentőszolgálat tagjaival, valamint a grazi magyar katolikus közösséggel együttműködve, a baleset napján, annak órájában magyar és német nyelven mondott imával emlékezett meg a szerencsétlenség áldozatairól a helyszínen felállított emlékkeresztnél.

A havazás ellenére mintegy hetven résztvevő – akik többsége ténylegesen részt vett annak idején a mentésben – emlékeiket felidézve, némán állt a szerencsétlenség színhelyén. Németül és magyarul hangzottak el a halotti szertartásból vett imák, majd az erre az alkalomra írt egyetemes könyörgések. A balesetkor is jelen lévő grazi tiszteletbeli konzul, Rudi Roth hangja meg-megcsuklott, amikor visszaemlékezett és köszönetet mondott az akkori segítőknek.

Január 26-án, vasárnap Deutschlandsbergben a 10 órai szentmisén is megemlékeztek az elhunytakról. Magyarországról több mint negyven hozzátartozó érkezett, akik lelki szemeikkel ismét ott látták a templom szentélyében a tizen-

nyolc koporsót, mint egykor a búcsúztatóskor.

Mise után a plébánia közösségi termében a helybeliek megvendégelték a magyarokat. Ott alkalom adódott elbeszélgetni egy akkori súlyos sérülttel, aki szülei és a családjával együtt érkezett a megemlékezésre. Szinte csoda volt, hogy a pénteki havazás után száraz úton lehetett feljutni az emlékkereszthez, ahol a hozzátartozók és vendégek az István atya vezette ima után, néma csendben családonként léptek a kereszt elé. Gyermyát, mécsest gyújtottak, letették az emlékezés virágait és talán az elvesztett szeretteik feletti fájdalmat is megpróbálták ott hagyni....

A tizenöt évvel ezelőtti balesetnek tizennyolc halálos áldozata és huszonhét, nagyrészt súlyos sérültje volt. A grazi magyarok példásan összefogtak: a hivatalos tolmácsokon és a magyar orvosokon kívül tízen tolmácsoltak, tizenhárom magyar és öt osztrák család ajánlott fel szállást a hozzátartozóknak, negyvenen látogatták három kórházban a sérülteket.

(krónikás)

A MAGYAR IDENTITÁS ÖRZÉSE

Fontos szerepe van a cserkészcsapatoknak

Rác Árpáddal, a San Francisco környéki magyar cserkészcsapatok parancsnokhelyettesével készített interjút nemrégiben a Vatikáni Rádió magyar szerkesztősége.

A beszélgetésben elhangzott: rendkívül fontos szerepük van a cserkészcsapatoknak a nemzeti identitás megőrzésében, mert az itt született vagy gyermekkorukban ide kikerült magyarok ezáltal bővíteni, fejleszteni tudják szokincüket, életre szóló barátságokat alakíthatnak ki más magyarokkal. Rác Árpád már az Egyesült Államokban, a Szilikon-völgy környékén született. Szíven viseli a helyi magyarság sorsát, a keresztény élet ápolását, ezért is vállalt szerepet a San Francisco környéki magyar cserkész közösségben.

A szilikon-völgyi magyar alapítású Woodside-i bencés perjeltségben egy vasárnapi magyar nyelvű szentmise után készült az interjú, melyben Rác Árpád elmondta: a lány és a fiú csapatok száma nyolcvan-száz között van. Az idő múlásával egyre növekszik a tagság száma. Rác Árpád nagyon pozitívnak látja a helyi cserkészmozgalom jövőjét. Szükségük lenne több cserkészvezető-korú tagra, akik ezt a feladatot el tudnák látni. Mindig vannak, akik tanulás vagy munka céljából érkeznek San Francisco környékére és bekapcsolódnak a cserkész programjaiba.

Táborozó magyar cserkészek

Az egyetemen továbbtanulókat ösztöndíjakkal igyekeznek a cserkészcsapatokba bevonni, hogy megtartsák kötődésüket és ápolják ez által is magyar identitásukat. Azok, akik felsőfokú tanulmányaik után külföldi út, magyarországi tartózkodás miatt hosszabb időre távol kerülnek a közösségtől, visszatérésük után magyarságuk megtartása céljából is a cserkészcsapatot segítve kapcsolódnak vissza hozzájuk.

(VR)

AZ EGYHÁZ FIGYEL A PROBLÉMÁKRA

A római Szent Péter téren február 11-én két férfi kétségbeesett gesztusra szánta el magát: azzal fenyegetőztek, hogy felgyújtják magukat, ha a hatóságok nem hallgatják meg őket, és politikai menedékgögrt kértek a Vatikántól. Kezükben transzparens: „Éhségstrájk, családok olasz férfi emberi jogainak védelméért és politikai menedékgögrt kér. Ferenc pápa, segíts nekünk!”

A vatikáni csendőrség akadályozta meg cselekedetüket. A két északolasz férfi az úgynevezett Vasvillás mozgalom (Movimento dei Forconi) tagja. A mezőgazdasági dolgozókat, munkásokat és munkanélkülieket tömörítő, közel ötven főből álló csoport előző nap elfoglalta a

római Santa Maria Maggiore-bazilikát, két éjszakát a templomban töltöttek. Képviselőik hosszú megbeszélést folytattak a vatikáni csendőrség vezetőjével és Santos Abril y Castelló bíborossal, a bazilika főpapijával, aki ígéretet tett, hogy átadja levelüket a Szentatyának, amelyben a gazdaságilag ellehetetlenült családok helyzetéről és küzdelmük céljáról számolnak be. Szerdán reggel elhagyták a bazilikát.

Federico Lombardi szentszéki szóvivő az esetekkel kapcsolatban hangsúlyozta: „Ezek a történetek a jelenlegi nehé helyzet megnyilvánulásai. Az Egyház és a Vatikán figyelemmel tekint ezekre a problémákra, és részt vállal a sokak által megélt nehézségekben.” □

Gyerekeknek

SZÜLETÉS NAP

Vasárnap váratlan esemény történt nálunk. Ültünk az ebédlőasztalnál, ami a jó beszélgetések egyik legfontosabb színhelye. A fiam, a család fő már kezdte volna a rövid hálaadó imát, amikor a legidősebb unokám, András odasúgta neki: várjunk még, jön a torta. Milyen torta? – kérdeztem értetlenkedve. – Most nincs senkinek se születésnapja.

Elnézően mosolyogva egymásra néztek, mint a felnőttek szoktak, amikor valamelyik gyerek butaságot mond vagy kérdez. Én pedig megjedtem: csak nem feledkeztem meg valamiről, valakiről? Szemem körbefutott az asztal körül ülőkön, mindegyikük név- és születésnapját kívülről tudom, nem értettem a helyzetet. Még kevésbé, amikor a hatéves Évike, a legkisebb megjelent kezében a szép csokoládétortával, amelyen két gyertya világított. És megállt előttem. Minden szem rám szegeződött, még akkor is zavartan pislogtam, amikor már énekelték, hogy „boldog születésnapot”. Hát nem emlékszel, nagymama – kérdezte Évike, a két gyertyára mutatva. – Te mondtad, hogy olyan, mintha egy új életet kaptál volna...

Fiataloknak

TEREMTŐ ÖRÖM

„Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek is, és teljes legyen az örömötök. Az az én parancsom, hogy szeressétek egymást, amint én szeretlek benneteket.” (Ján 15,11–12)

Januárban jártam Cambridge-ben, ebben a gyönyörű, gazdag történelmi múlttal rendelkező egyetemi városban, hogy szentmisét mutassak be, és találkozzam az ott élő magyar keresztény katolikus és nem katolikus testvéreimmel.

Előtte egy nagyon kedves magyar családnál ebédeltem. Ilyen alkalmakkor lehetőségem nyílik kissé beletekinteni egy család belső örömeibe és nehézségeibe, merthogy mindenből kijut bőven mindenkinek. Búcsúzáskor a fiatal apuka egy könyvet nyomott a kezembe: *Utolsó harc a fény és a sötétség között*. A könyv 2012-ben, a Marana Tha Kiadónál jelent meg. Az apuka bevallotta, hogy még ő sem olvasta el, de kíváncsi volt a véleményemre. Mi tagadás, én sem olvastam a könyvet, ezért ahogy haza érkeztem Londonba, máris nekiláttam az érdekesnek tűnő olvasmánynak. Lapról lapra haladva kezdtem egyre idege-

Valóban, ezt mondtam két évvel ezelőtt, este a vacsoránál, amikor már megnyugodtam. Az történt, hogy a házunk kapuján kilépve óriási csörömpölést hallottam a magasból. Fölpillantottam, és láttam, hatalmas üvegdarabok hullanak lefelé. Felém. Mozdulni sem tudtam a rémülettől. Egyszer csak azt éreztem, hogy egy erős kéz markolja a karomat, és beránt a patika ajtómélyedésébe. Ebben a pillanatban már a járdán törtek ezer szilánkra a lezuhalló üvegtáblák. „Hát ezt meg tetszett úszni”, mondta a fiatal gyógyszerészlány, aki leültetett és adott egy pohár vizet. Rajtunk kívül senki nem volt a helyiségben. Ki volt, aki berántott ide? – kérdeztem, mikor végre meg tudtam szólalni. „Egy idősebb férfi. Még sosem láttuk.”

Aznapi este tényleg úgy éreztem, hogy meg is halhattam volna, de az Isten adott nekem ajándékba még egy esélyt. Azóta sokkal tudatosabban élem minden napomat és hálásan köszönöm meg az esti imában. Úgy, ahogyan mindig is kellett volna, ahogy mindenkinek mindig is kellene. Nektek is. Dehogy feledkeztem el róla – csak a gyertyás torta zavart meg kicsit. De jólesett.

Erzsébet néni

sebb lenni és valamiféle félelem kerített a hatalmába. Az a kérdés fogalmazódott meg bennem, hogy hol van itt az örömhír, az evangéliumi, a krisztusi üzenet? Ez a könyv ugyanis egy bizonyos világvegi utolsó harcról szól – és őszintén bevallva, nem nyerte meg a tetszésem. Mivel egy katolikus kiadónál megjelent könyvről volt szó, némi reményt vagy örömet szerettem volna benne találni, de sajnos, azt nem találtam meg. Nem feladatomban könyvkritikát írni, azon azonban olykor elgondolkodom: milyen könyveket kellene az érdeklődő olvasók kezébe adni, akik keresztényként szeretnék élni az életüket, akik Krisztus szemével szeretnének a világba tekinteni.

Nem véletlen, hogy a kezdő mondatomban idéztem Jézus üzenetét az örömről. Számomra fontos, hogy az Evangélium, Jézus tanítása, legyen mindig örömteli, akkor is, amikor alapul vesszük egy könyv megírásához. Merthogy az Evangélium örömhírt jelent! Ferenc pápa is erre a jézusi örömről szeretné buzdítani az egész világot, beleértve a fiatalokat is!

János atya, Londonból

A következő századokban alapított szerzetesrendek túlnyomó része is az evangelizálást helyezte tevékenységének központjába. Ezért e korokban azok az emberek, akik Isten hívását megérezve egész életüket az Evangélium hirdetésére kívánták szentelni, a papi vagy szerzetesi életformát választották.

A XX. századtól kezdve keletkeztek a keresztény világiak között olyan mozgalmak, melyeknek elkötelezett tagjai szintén az Evangélium hirdetését és szolgálatát tekintik életük fő feladatának.

A világnak és az Egyháznak szüksége van ilyen emberekre, ezért minden korban az Úristen hív egyeseket, férfiakat és nőket egyaránt, hogy e feladatot elvégezzék. A hivatás: kegyelem. Krisztus Evangéliuma és a megvilágosító Szentlélek lefoglalja egyes emberek szívét arra, hogy minden mást félretéve, csak az Isten országát szolgálják. Mégpedig: örömmel és lelkesen szolgálják. Legyenek tanúi annak az új tűznek, amelyet Krisztus hozott a világba. Krisztus ugyanis azt kívánja, hogy ez a tűz mindent lángba borítson.

Nemeshegyi Péter SJ, volt japán misszionárius

EGY LOBBI KÉNYSZERÍTŐ TEVÉKENYSÉGÉNEK EREDMÉNYE

Az EU jóváhagyta a Lunacek-jelentést az LMBT személyek jogairól

Az Európai Parlament február 4-én 394 igen, 176 nem szavazattal és 72 tartózkodással jóváhagyta a Lunacek-jelentést. Az osztrák EU-képviselő nevéhez kapcsolódó dokumentum a homofóbia, a szexuális irányultsághoz és a nemi identitáshoz kötődő diszkrimináció ellen lép fel. Ezzel a döntéssel az EU arra ösztönzi a tagállamokat, hogy minden eszközzel mozgósítsák elő az LMBT (leszbikus, meleg, biszexuális és transzszexuális) személyek jogait.

Ezek közé tartozik többek között az egyenmű párok házassága, a gyermek-örökbefogadás biztosítása, a mesterséges megtermékenyítés lehetővé tétele lesbikus párok számára, illetve a béranyaság igénybevétele a homoszexuális párok részéről. A tagországok szabadon dönthetnek alkalmazásukról vagy figyelmen kívül hagyásukról.

„Ez a jelentés nem az emberi jogokat védelmezi, hanem egy lobbikényszerítő tevékenységének eredménye” – jelentette ki a szavazás kapcsán Luca Volonté, az Európai Néppárt korábbi elnöke.

Brüsszelből Maria Hildingsson, a Katolikus Családok Szervezetei Európai Föderációjának főtitkára nyilatkozott a Vatikáni Rádióknak. Elmondta, hogy a Lunacek-jelentést egy bizonyos politikai csoport egyhangúlag támogatta, más csoportok megosztottak voltak vagy elene foglaltak állást. Hangsúlyozni kell, hogy ez a téma nem az EU kompetencia-területei közé tartozik, hanem a tagállamokéba, mint a családpolitika. Ez nem egységet teremt az európai állampolgárok között, hanem megosztja őket, nemcsak azért, mert érzékeny kérdéssről van szó, hanem azért is, mert egymástól nagyon eltérő értelmezések vannak ezzel kapcsolatban.

Kelet-Európában például egyetlen állam sem hozott törvényeket ezen a téren, míg Nyugat-Európában igen, tehát nagy különbségek vannak. Maria Hildingsson szerint ez a téma törést okoz az európai országok között. Ennek tükrében sajnálatos, hogy egy, a homoszexuális személyek támogatását hirdető lobbierőlteti ezt a kérdést. Ugyanakkor tudjuk jól, hogy sok homoszexuális személy nem teljesen ért egyet ezzel az állásponttal, továbbá nincsenek is tájékozottak arról, hogy ez a lobbikényszerítő mit tesz az ő nevükben.

EGYHETES SZÜLETÉS NAP

Tudták, hogy csak napokig élhet a babájuk

Mindössze tíz napig élvezhették a közös életet a kis Zionnal szülei, akik annak ellenére vállalták őt, hogy közölték velük az orvosok, halálos genetikai rendellenességgel születik majd, így még az első születésnapját sem ünnepelhetik meg.

A mélyen vallásos szülők, Joshua és Robbyn nem tétováztak a döntéssel, hogy megtartják-e babájukat. Mindketten úgy vélték, Isten adományozta nekik ezt a csodálatos gyermeket, akivel minden pillanatot meg akarnak élni. Zion minden egyes mozdulatát dokumentálták, közösségi oldalainak pedig meg is osztották azokat, hogy megmaradjon az utókorban.

Robbyn húszhetes terhes volt, amikor orvosa észrevette a bajt, és közölte, hogy gyermeke valószínűleg Edwards-szindrómában szenved.

– Az orvosos felvilágosított bennünket, és elmondta, hogy ezt a betegséget a sejtekben lévő rendellenes kromoszóma-számok okozzák. A legtöbb, Edwards-kórban szenvedő magzat sorsa a spontán vetélés vagy az abortusz, és hogy Zion, ha megszületik, nem fog sokáig élni, mert ezek az újszülöttek csupán néhány napig képesek harcolni. De mi meg akartuk adni Zionnak a lehetőséget, nem mi

Arról van tehát szó, hogy bizonyos értelemben saját akaratuk ellenére ez a lobbikényszerítő „foglyul ejti”, felhasználja a homoszexuális személyeket saját céljaira.

A jövőbeli kezdeményezésekről szólva Maria Hildingsson elmondta, hogy az európai választások közeledtével hamarosan új kampányt indítanak. Ennek keretében minden apa, anya és felnőtt számára lehetővé akarják tenni, hogy a képviselőjelöltekhez fordulhasson egy internetes platform létrehozása által, amely az EU minden nyelvén elérhető lesz. Mindezt annak érdekében teszik, hogy az állampolgárok közvetlenül feltehesék kérdéseiket a jelölteknek, megismerhessék azok álláspontját, és megtudhassák, hogy politikájukban elkötelezik-e magukat a családok érdekében.

A kampány nem ér majd véget a választások után. Folytatódik, hogy segítséget nyújtson a május 25-én megválasztásra kerülő képviselőknek, akik a következő öt évben tagjai lesznek az Európai Parlamentnek. Mindezt a családok európai szintű támogatása érdekében tervezik megvalósítani – hangsúlyozta Maria Hildingsson, a Katolikus Családok Szervezetei Európai Föderációjának főtitkára.

(Vatikáni Rádió/Magyar Kurír)

Magyarországnak 22 képviselője van az Európai Parlamentben. Közülük mindössze hárman szavaztak a jelentés ellen, ketten a Fidesz-KDNP, és egy a Jobbik képviselője (Surján László és Bánki Erik, illetve Morvai Krisztina). Hat képviselő megszavazta a törvényt (a független Bokros Lajos, az MSZP-s Gurmai Zita, Göncz Kinga és Herczog Edit, továbbá a Fidesz-KDNP képviselői közül Járóka Livia és Szájer József). A többiek tartózkodtak (6) vagy nem szavaztak (7). □

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Hitünket nemcsak azért kaptuk, hogy megőrizzzük és ünnepeljük, hanem azért is, hogy sugározzuk és terjesszük. Az Egyház történelmének kezdetétől Isten egyes keresztényeket arra hívott, hogy egész életüket kizárólag az Evangélium terjesztésére szenteljék. A Biblia szerint ilyen volt a tizenkét apostol, ilyen volt az Evangélium hirdetésére Krisztus által küldött hetvenkét tanítvány, ilyen volt Szent Pál és munkatársai, és még sokan mások. Az Egyház történelme során, az első századokban főképpen a püspökök és papjaik voltak az Evangélium fő hirdetői. A középkortól kezdve aztán az aktív szerzetesrendek tagjainak volt egyre nagyobb szerepe az Evangélium hirdetésében. Már az eredetileg egy-egy monostorhoz kötött, és főképpen imádsággal Istennek szolgáló bencések is egyre inkább igehirdetéssel kezdtek foglalkozni. A XIII. században alapított domonkosok és ferencesek pedig az Evangélium hirdetését tekintették legfőbb feladatuknak.

Zion első és utolsó születésnapjának tortája

Floridai levél

HAJKORONÁK

Tudományos megállapítások szerint az emberiség vagy huszonötezer éve foglalkozik a hajával. Keféli, nyírja, bodorítja, sűríti vagy pótolja, részben a maga örömére, meg hogy másoknak tessenek. Erre utal a fiatal, csupán hat éve működő párizsi Quai Branly Múzeumban rendezett, valóban rendkívüli kiállítás, a Cheveux chéris. Kurátora, Yves le Fur nemcsak érdekes anyagot gyűjtött össze, de az ősi adatok mellett foglalkozik a jelen több problémájával, így az időskori hajritkulással, és főleg a kemoterápia következtében elszenvedett kopaszodással, amelynek leghatásosabb „ellenszere” a paróka.

A paróka, amelyet már az egyiptomiak és az asszírok is ismertek, de kései megjelenését – és fantasztikus kinövésait – éppen francia földön érte meg. Fiatal korában a Napkirály, XIV. Lajos, dús, vállára omló hajkoronával dicsekedhetett. Az alacsony termetű királynak nemcsak a magasított sarkú lábbelikre volt szüksége, hanem a feje búbján trónoló építményre is. Ezt ügyes kezek egy ideig a saját hajából alkották meg. De mivel idővel még őt is elérte a „közönséges halandók” gondja, ritkulni kezdett a „korona”. Találékony inasa eleinte mások hajszálaival „dúsította”, később már ez sem volt elég, új megoldást kellett találni. És ekkor jelent meg a színen Binet úr, minden trükkök, de főleg a hajdúsítás mestere, aki büszkén jelentette ki: „Felséged koponyájáért megkopasztom az összes franciát...”

Nagy keletje volt a lányok dús, hosszú hajú hajfonatainak, főleg a Normandiából valóknak. De idővel ez a „kopaszítás” már olyan méreteket öltött, hogy új árura volt szükség. És így került a csodálatos művekbe – a lósörény!

A Binet úr műtermét kiegészítő teremben rudakra tűzve álltak a különböző modellek. Ezek az egyre fantasztikusabbá váló kompozíciók olyan komplikáltak – és nehezzé – váltak, hogy a tartó abroncs elkészítését kovácsmesterekre bízta!

Elképzelhetjük, mennyi problémát okozhatott a háromárbocos, óriási viortlás csatahajó elkészítése – és viselése. Tornamutatványnak számított, amikor a büszke és szenvedő divathölgy beszállt a fedeles járműbe. Először is, háttal a hintónak térdre ereszkedett, majd ebből a pozícióból kinyúlta be magát a pazar járműbe. S végül kidugta a fejét, vagyis a sok kilós remekművet a hintó ablakán... (Ezekhez képest a mai divat kinövésai valóban „kismiskák”.) Sajnos betegségeket is okozott a hajkoronákkal való foglalkozás. Tragikus következménnyel járt például a „fehértés”. A magasból a hajra szórt rizsport beszívta a fodrászlegény is, ami aztán elintézte a tüdejét...

De, hogy vetélkedés és pereskedés nélkül ez a foglalkozási ág se maradjon, a fodrászok és a parókakészítők egymásnak ugrottak. A fodrászok ugyanis úgy érezték, hogy ők egyenrangúak a hajkoronák készítőivel, amit viszont ezek emelt fővel és nagy hangerővel kikértek maguknak. Az olló és a fantasztikum párharcra meglepő eredménnyel zárult: a „legfelsőbb körök” divatja ellenére a pert, a parókások minden vasos érve ellenére, a fodrászok nyerték meg.

De senki ne gondolja, hogy a Napkirály halálával eltűnt volna ez a bolondéria. Vidáman élt tovább, sőt, minden rendkívüli témát feldolgoztak. Így megjelenését követően nemsoká fejdísszé lett az égi titnemény, a Haley-üstökös, majd a Montgolfier fivérek első léggömbje is.

Bitskey Ella, Sarasota

HÚSZÉVES A BAJOR–MAGYAR FÓRUM

Németországban alighanem bajor földön él a legtöbb magyar. Egy, a rendszerváltás előtt készült hozzávetőleges felmérés legalább ötvenöt-ezer magyarról tudott. A kommunista rendszer bukása óta folyamatosan érkeznek fiatal munkavállalók a Kárpát-medencéből, a német ipar pedig egyre nagyobb méretű beruházásokkal jelenik meg a Lajtától keletre eső térségben. Alighanem ebből a gondolatból kiindulva kezdeményezte a magyarokkal kezdettől fogva rokonszenvező keresztény-párti müncheni városi tanácsos, Elisabeth Schosser olyan fórum létrehozását, amely mind a politika, mind pedig a gazdaság terén aktív tudja támogatni a polgári kezdeményezéseket az ezeréves bajor–magyar kapcsolatok elmélyítésére.

Az ötletet az érintett felek azonnal felkarolták, és 1994 nyarán Münchenben hivatalosan is bejegyezték a Bajor–Magyar Fórum megalakulását. Elnöke Elisabeth Schosser lett, míg a tiszteletbeli elnökséget a mindenkori bajor kormány egyik képviselője és Magyarország müncheni főkonzulja mellett az egykori bajor királyi család doyenje tölti be. A Wittelsbachok régóta szoros viszonyt ápolnak Magyarországgal, elég, ha Ferenc József császár és király feleségét, Erzsébetet említjük, vagy azt, hogy az első világháború

végét követő forradalmi időben a trónjától fosztott III. Lajos bajor király sárvári birtokán keresett menedéket és ott is halt meg 1921-ben. Unokája, Albrecht herceg mindkét alkalommal magyar asszonyt választott: először Draskovics Mária grófnőt, majd elhunyt után Keglevich Jenke grófnőt vette feleségül. Így nem véletlen, hogy a család nagyvonalúan támogatja a Bajor–Magyar Fórum karitatív kezdeményezéseit, mint például a gyűjtést a két év előtti Duna menti árvíz ároksultjai javára, valamint 2010 őszén, amikor az Ajka melletti tímőldgyár zagytározójának gátja omlott és közel egymillió köbméter erősen mérgező vörösiszap öntött el három közeli települést.

Am nemcsak a nehéz időkben igyekszik támogatni a rászorulókat az immár két évtizede alapított szervezet, hanem kulturális téren is segíti Magyarországot jó hírnevének öregbítését. Minden nyáron vendégül látja a buda-

pesti Andrassy Egyetem egy végzős hallgatóját és három hónapos gyakorlatot biztosít számára valamelyik német cégnél. Kiváltképpen a bajor gazdasági élet képviselői számára fontosak azok az előadások, amelyeket a Magyarországról meghívott szakemberek tanak, felhíva a figyelmet azokra a beruházási lehetőségekre, amelyek alkalmasint mindkét fél számára gyümölcsözőnek kínálkoznak. Az 1956-os szabadságharc évfordulóin tartott fogadások szónokai legtöbbször Budapestről érkezett kormánytagok, akik első sorban a magyar politikai helyzetet elemzik, és így első kézből tájékozódhat mindenki Magyarországról fejlődéséről. A rendszeresen megtartott törzsasztal-találkozók keretében pedig történelmi előadások, filmvetítések mellett lehetőség nyílik a fórum egyre bővülő tagsága számára az egymás közti kapcsolatok kiépítésére is.

Vincze András

Wolfgang von Bayern herceg, Elisabeth Schosser, Hans Zehetmair (Fotó:Engel)

MEGRÁZÓ HÍRADÁS A GULAGRÓL

Hatalmas érdeklődés kísérte a Helikon Kiadó budapesti könyvbemutatóját. A *Megtorlások a Szovjetunióban* című műről a kötet felelős szerkesztőjével, a Helikon irodalmi vezetőjével, Kovács Attila Zoltánnal beszélgettünk.

– Ez a vaskos kötet Gereben Ágnes két korábbi könyvének kibővített változata.

– A történelemkönyvek olvasásától egyesek megriadnak. Iskolai emlékeik alapján száraz adattengetre gondolnak.

– Ez esetben távolról sem erről van szó. A történelmi tények pusztá felsorolása is izgalmat vált ki olvasójából.

– Úgy is fogalmazhatunk, hogy az eddig jobbra elhallgatott eseményeket döbbenet fogadjuk. Kijelenthetem: letehetetlen könyv.

– A sokéves kutatómunka eredményeképpen a történelem egy meglehetősen sötét korszaka tárul az olvasó elé. Fontos lenne a tisztánlátáshoz, ha minden korosztály megismerné a valóság eme elborzasztó történeteit. Azért hangsúlyo-

zom, hogy minden korosztály, mert az idősebb generáció – ha csak négy fal közötti szűkösben is – még akár saját családtagjaitól hallhatott hihetetlennek tűnő gazettekről, de a fiatalok teljesen tájékozatlanok e téren. De szüleik és nagyszüleik generációja is mérhetetlenül félretájékoztatót a nem is annyira távoli múltat illetően. „Azt ma már senki nem próbálja tagadni, hogy a Szovjetunióban jó fél évszázadon keresztül ezernyi lágerben folyt ártatlan emberrek megalázása, éheztetése, kínzása és elpusztítása. Akkor vajon mi készíthet arra egyébként ép erkölcsi érzékű, humánus értelmiségieket, hogy tagadják, lekicsinyeljék, igazolni próbálják a Gulag szögesdrótjain belül (és kívül) elkövetett tömeggyilkosságokat?” – teszi

fel a kérdést Gereben Ágnes bevezetőjének elején. Majd így folytatja: „A XX. század egyik iszonyú szegyenéről, a Gulagról a legtöbbet egyetlen embernek, Alekszandr Solzsenyicinnak köszönhetően szereztek tudomást világszerte. A Párizsban 1973-ban kiadott *Arhipelag Gulag* (A Gulag-szigetvilág) című monumentális munkája után azt hihetnők, már nem akadhat épelméjű ember, aki tagadná vagy kicsinyítené a kényszermunka-, büntető- és megsemmisítőtáborok létét. De nem így van.” Nem fogják elhinni: „Leonyid Brezsnyev uralma, majd a KGB-elnökből lett pártfőtárk, Jurij Andropov rövid országjárása alatt a lágerrendszer öröknek és megváltoztathatatatlannak látszott. A szovjet kényszermunkatáborokban Mihail Gorbacsov pártfőtárkarsága alatt halt meg az utolsó politikai fogoly.”

Jálics Kinga

MI IS VOLTUNK FIATALOK!

Azt hiszem, Benedek Elek önéletrajzában olvastam, hogy „a diák olyan semmi, amiből minden lehet”. Hozzáteszem, nagy világégek idején ez különösen érvényes! Ha elgondolom, hová, merre sodródtak (sodródtam magam is) térben, foglalkozásban, „szerep” tekintetében mindazok, akikkel tizenhét évesen együtt koptattam a vén Buda macskaköves utcáit, nem győzők álmélnokdni.

*

Krisztinaváros, 1947. A körülött párhuzamos kis utcában (a nevére nem emlékszem, csak azt tudom, hogy egyetlen kecses barokk erkély volt a palota homlokzatán) alakult meg a Kossuth Diákkör. Nem valamely felsőbb parancsra, utasításra, hanem néhány lelkes fiatal kezdeményezésére, mert hiszen az ifjúság rázza le magáról mindig elsőként a szennyet és a vért, hogy eredendő optimizmusát, tettvégyát érvényre juttassa. Hogyan is ne kerültem volna bele én, aki – a Böszörményi úton lakván és a Szi-lágyi Erzsébet Leánygimnázium VII/A osztályában jeleskedvén – állandóan a környéken jártam.

Mi volt a cél, a program? Önmagunk nevelésén át az ország szellemi-lelki újjáépítése egy szabad, demokratikus jövő érdekében. Ez volt az az idő, mikor a felnőttek azzal biztatták egymást, hogy „már guggolva is ki lehet bírni”.

A fiatal magyar koalíciós rendszer támogatása az ifjúsági szervezeteket (több is létezett, például a Fonó, a népi mozgalomhoz csatlakozva, annak feladataival, eszméivel). A lakásért, villanyért nem fiettünk, a fűtésről magunk gondoskodtunk, ami pedig a szórakozást illeti, akadt egy viharvert zongora, amin el lehetett játszani a divatos slágereket: „Te vagy a fény az éjszakában...” „Az mindegy, hogy ki volt, csak hű legyen...” stb. A kulturális eseményekre (hangverseny, színház, mozi) ingyenjegyeket kaptunk.

A mi „politikai profilunk”, ha most utólag bele próbálom magunkat illeszteni a pártok színskálájába, jobbközép lehetett, bár ezt mi, tapasztalatlanok lévén, csupán ösztönösen alakítottuk ki (tagjaink főleg a középosztályból verbuválódtak), szabatos megfogalmazásra sohasem került sor.

Délutánról délutánra összejöttünk, zenéltünk, táncoltunk, vitakoztunk, de komoly önképző tevékenységet is folytattunk, melynek vezetését tanárok, papok vállalták. Jól emlékszem többek közt a piarista szerzetes tanár kombinátorika-óráira.

A Kossuth Diákkörben szövődtek az első „nagy szerelmek”, amelyek jobbára plátóiak voltak. Ma is föl tudom idézni például a párbeszédet, mikor egyik gavallérom, kadétból egyetemistává vedlett irodalmár, arra az aggodalmamra, hogy „sötétedés előtt haza kell mennem, mert levelekötetnek”, ironikus mosollyal azt válaszolta, hogy „nemcsak rablási szándékkal lehet valakit levelekötetni”. A célzáson természetesen rettetesen fölhaborodtam, s vagy egy hétfőig szigorú „örök harag” uralkodott közöttünk. Emlékezetesek a mozilátogatások! A cinkos sötétségben „véletlenül” összeérő kezek, vállak áramütései...

*

Majd elérkezett a „fordulat éve”. Az egyesületeket elkezdték tervszerűen „átideologizálni”. Új emberek jelentek meg, akik már nem úgy érezték és gondolkodtak, mint mi. A régiék lassan elmaradoztak, s az arány végül teljesen az újak javára tolódott el. Ettől már csupán egy lépés volt, hogy a Kossuth Diákkörből (is)MADISZ legyen, amely teljesen a Kommunista Párt befolyása alatt állt.

Így tört derékba egy egész generáció hite, reménye, lendülete.

Saáry Éva

EGY IGAZSÁGOSABB VILÁGÉRT

A pápa beszéde az amerikai zsidó bizottság küldöttségéhez

Február 13-án délben fogadta a Szentatya az Apostoli Palota Konzisztórium termében a bizottság ötvenöt fős delegációját. Beszédében arra buzdított: zsidók és keresztények működjenek együtt egy igazságosabb és testvéribb világért.

Ferenc pápa emlékeztetett, hogy a szervezet, amelynek tagjai több alkalommal találkoztak elődeivel, jó kapcsolatokat tart fenn a Szentszékkal és a katolikus világ sok képviselőjével. Háláját fejezte ki, amiért a bizottság jelentősen hozzájárul a zsidók és katolikusok közötti párbeszédhez és testvériséghez.

A II. Vatikáni Zsinat *Nostra aetate* kezdetű nyilatkozata ma is biztos vonatkozási pontot jelent az Egyház számára az „idősebb testvéreinkkel” való kapcsolatok terén – fejtette ki a pápa, utalva arra, hogy jövőre emlékezünk a dokumentum közzétételének ötvenedik évfordulójára. A nyilatkozat nyomán „megújult erővel érlelődtek tovább megfontolásaink a bennünket egyesítő spirituális örökségről, amely párbeszédünk alapja”. Ez az alap teológiai, és nem pusztán a közös tisztelet és megbecsülés iránti vágyunk kifejezése. Ezért fontos, hogy párbeszédünket mindig mélyen áthassa az Istennel való kapcsolatunk tudata. A párbeszéd mellett lényeges, hogy a zsidók és a keresztények közösen cselekedjenek egy igazságosabb és testvéribb világ érdekében, különös tekintettel a szegényekre és szenvedőkre, az özvegyek, árva és idegenek védelmére, miként a Ki-

vonulás könyve is buzdít. Istentől ránk bízott feladatról van szó, ami kifejezetten vallási kötelesség.

A Szentatya arra is rámutatott: fontos, hogy átadjuk az új nemzedékeknek egymás kölcsönös megismerésének, nagyrabecsülésének örökségét, azt a barátságot, amely az utóbbi években tovább növekedett, az amerikai zsidó bizottság és a hozzá hasonló társulások elkötelezettségének is köszönhetően. Reményének adott hangot, hogy a zsidósággal való kapcsolatok tanulmányozását tovább mélyítik mind a szemináriumokban, mind a katolikus világiak képzésében, és ehhez hasonlóan a zsidó közösségekben és a fiatal rabbik körében is tovább növekszik az érdeklődés a kereszténység iránt.

„Kedves barátaim, néhány hónap múlva abban az örömben lesz részem, hogy meglátogathatom Jeruzsálemet, ahol – a Zsoltár szavai szerint – mindnyájan születünk (vö. Zsolt 87,5), és ahol egy napon minden nép találkozik majd (vö. Iz 25,6–10). Kísérjete el imáitokkal, hogy ez a zarándoklatom megteremje a szeretetközösség, a remény és a béke gyümölcseit. Shalom!” – búcsúzott a küldöttségtől Ferenc pápa.

(Vatikáni Rádió)

BETEGEK VILÁGNAPJA SZATMÁRBAN

A betegekért mutatott be szentmisét Schönberger Jenő püspök február 11-én este, a Szűzanya lourdes-i jelenésének ünnepén, a 22. betegek világnapján.

A hívek megtöltötték a székesegyházat, sokan saját betegségüket hozták az Úr elé, mások hozzátartozójukért imádkoztak, ismerős vagy ismeretlen szenvedők számára kérték Isten áldását.

Schönberger Jenő püspök a szentmise elején köszöntötte a betegápolókat, a beteglátogatókat és a betegeket, akikért a szentmisét felajánlotta. „Isten adja meg azt a kegyelmet nekik, hogy megérezzék az isteni segítségét. A betegség titok. Krisztus vállalta a szenvedést, ezáltal példát adott, hogy a mi keresztjeinknek, a betegségünknek, szenvedésünknek is van értelme az övével egyesítve. Tegyük meg! Ajánljuk fel a mieinkért, szeretteinkért, közösségeinkért, egyházmegyéinkért, az egész világért.”

XVI. Benedek pápát idézve mondta: a betegek szentségében csatlakozhatunk az Olajfák hegyén szenvedő Krisztushoz. „Ez az olajjal való megkenés arra emlékeztet minket, hogy kapcsoló-

dunk Jézushoz a félelmeinkkel és szenvedéseinkkel együtt. Kérjük ezt a csodálatos ajándékot, a betegek szentségét, és ha testvérünket látjuk, szüksége van rá, ne mulasszunk el segíteni, hogy felvehesse a szentséget. A mennyország ajtaját nyithatja ki számára” – mondta Schönberger püspök.

A világnaphoz kapcsolódva Nagyvárosban, Nagyvárosban, Máramarosszigeten és az egyházmegye számos más pontján is tartottak szentmisét. □

NYITVA KELL...

(Folytatás az 1. oldalról)

Ravasi bíboros elmondta: a Népek udvara kezdeményezés a kultúrák közti közeledést is szolgálni kívánja, amely a jelenkori migrációs hullámokkal együtt egyre jelentősebb kihívás. A Katolikus Egyháznak túl kell lépnie a multikulturalitáson az interkulturalitás, vagyis a kultúrák köziség világába, hogy dinamikus egymásra tekintést tudjon folytatni a világgal és más egyházakkal. Ugyanakkor két szélsőségtől őrizkednünk kell: a fundamentalizmustól, hogy csak a mi véleményünket tekintjük helyesnek, és ugyanígy a közömbösségtől, a szinkretizmustól is. Európa kulturális téren nagy kihívás előtt áll, mivel egy nagyon erős önazonossággal rendelkező kultúrával, az iszlámmal találja szemben magát, míg önmaga szürke, nincs saját arca. Ha pedig elveszítjük saját arcunkat, a mási-

PAPOK KERESZTTÜZBEN

Együtt az erőszak ellen – a tüntetőkkel rokonszenvezve

A tavaly november 24. óta tartó, emberéleteket is követelő ukrajnai tüntetések, megmozdulások során a helyi egyházak komoly és meglehetősen bátor szerepet vállalnak fel.

Ukrajnában a felekezethez tartozás a lakosság nagy része esetében nemzeti hovatartozást is jelent. Az orosz, illetve ukrán ortodoxok vannak a legnagyobb számban (kb. tizenötmillió), a görögkatolikus ukránok (ötmillió), a magyar, lengyel római katolikusok, protestánsok mellett pedig élnek itt zsidók és iszlám hitűek is.

A 2004-es narancsos forradalom idején az ortodox és a görögkatolikus egyház még inkább egymással szemben fogalmazta meg véleményét. Az ortodox egyház hagyományosan Moszkva, Kelet felé, a görögkatolikus pedig Róma, Nyugat felé húzott. Örömteli változás, hogy a mostani eseményekben egyértelmű az ökumenikus fellépés. Az egyházak sátrakat állítottak fel a megmozdulások központjában, a kijeji Majdan téren, ahol lehet elcsendesedni, imádkozni, gyónni, lelki vezetést kérni. Rendszeresen tartanak ökumenikus istentiszteleteket, közös imaórákat.

Miközben az egyházak a békére és erőszakmentességre szólítanak fel, imára, böjtre hívnak, és vállalták a felek közötti közvetítést is, úgy tűnik, szimpátiájukkal inkább az ellenállók mellett voksolnak, mint a hatalom mellett. A görögkatolikus egyházat engedélye visszavonásával fenyegette meg a kormány, ha nem hagyja el a Majdant. Szvjatoszlav Sevcsuk érsek

ezt visszautasítva utalt arra, hogy Ukrajnában, ahol 1945 és 1989 között a görögkatolikus egyházat betiltották, ez igen rossz ízű fenyegetés. A Majdan tér mellett lévő ortodox kolostor december 1-jén megnyitotta a kapuit a rendőrök elől menekülő tüntetők előtt. Filaret ortodox pátriárka nem fogadta el az érdemrendet az ukrán államfőtől, amelyet nyolcvanötödik születésnapja alkalmából adományoztak volna neki – a tüntetők ellen alkalmazott, halálos áldozatokat is követelő rendőri erőszak miatt.

Borisz Gudziak görögkatolikus püspök szerint a többi egyházzal közösen szeretnék hangsúlyozni, hogy meg kell hallgatni a népet. Úgy gondolja, hogy mindaz, amit a tüntetők követelnek – szabadság, emberi méltóság, igazság, törvény előtti egyenlőség – Krisztus elvei, így természetes, hogy ezek mellé oda tudnak állni – különösen a totalitárius diktatúra történelmi, embereket nyomorító hátterében. „Az Egyház azt az alapvető álláspontot követi, amelyet Ferenc pápa fogalmazott meg: érződjön a pásztorokon a nyáj szaga” – mondja Gudziak. A helyi egyházak képviselői személyes biztonságukat is látványosan alárendelik az emberekért folytatott szolgálatnak.

(Magyar Kurír)

BÁNYAVIRÁG

Magyar színmű római bemutatója

A római Teatro Valle színházban január 30-án, csütörtökön nagy sikerrel mutatták be Székely Csaba *Bányavirág* című darabját. A dráma alaphelyzete, hogy a mai erdélyi bányászfalvakban a bányák kényszerű bezárása miatt megnőtt a munkanélküliség. A mélyszegénység és kilátástalanság sok férfit kerget az öngyilkosságba vagy az alkoholizmusba. De mégis, az élet makacsul felüti a fejét...

Az olasz társulat által olaszul előadott darabot követően találkozóra került sor a drámaíróval, aki a színészek között ülve

a színpadon válaszolt a művel és az erdélyi valósággal kapcsolatos kérdésekre.

A *Bányavirág* című dráma számos magyar és nemzetközi díj nyertese, nemcsak Magyarországon és Erdélyben játszzák, de Angliában is színre vitték már és a közeljövőben Németországban is előadásra kerül.

Ez az ötszereplős darab egy trilógia első része. Mindhárom rész cselekménye ugyanazon a bányásztelepülésen játszódik, ám más és más problémák kerülnek előtérbe. □

MINDEN...

(Folytatás az 1. oldalról)

– *Újabb nagy feladatok, álmok következtek sorban egymás után.*

– Ha nem térünk ki a találkozások elől, adódik a feladat, keresni kell a választ. Alighogy elmentek a keletnémetek, jött a romániai forradalom... Alighogy ennek vége lett, jött a délvideki háború. Sok száz sebesültet hoztunk mentőautókkal a magyar kórházakba. Három iskolát telepítettünk Magyarországra gyerekekkel, tanárokkal, két elmeegógyintézetet, amelyek gondozottjairól egyszerűen megfeledeztek a harcok közepette.

– *A következő korszakban kialakultak az intézményeik.*

– Egyre több önkéntes jött: az emberek megállíthatatlanok, ha azt látják, hogy érdemes kockáztatni, mert van eredménye. Mindenki vágyakozik arra, hogy a benne lévő jót megmutassa, kifejezze. Létrejöttek a szervezetünk sejtjei, az országos hálózat, a területi egységek. Közben megnőtt a bizalom az állami szervek részéről is, több száz intézményünk lett, szerteágazó tevékenységgel. Szinte minden problémára találtunk választ.

– *Az utóbbi években a legkritikusabb területekre is elmentek, innovatív programokkal segítik a kirekesztetteket.*

– Az utóbbi négy-öt évben a társadalmat súlyosan érintő, égető kérdésekre kerestük a válaszokat. Minden karitatív

szervezet feladata, hogy gyógyítsa a társadalmat, mert feszültségek közepette alig lehet élni. Olyan modellkísérletekbe fogtunk, amelyek ma már valóban megoldásokat kínálnak: befogadó falu program, cigánytelepek felszámolása, újabb lehetőségek a hajléktalangondozásban, jelzőrendszeres idősgondozás, webnővér...

– *Hogyan látja ma a szeretetszolgálat jövőjét?*

– Ha előre tekintek, a legnagyobb kihívást abban látom, hogy a szervezetünk egyre nő, de mindig kevesebb az önkéntes. Nagy baj, hogy az emberek önzőbbek lettek az elmúlt huszonöt év során: lelkileg lemaradtak. December 2-án együtt misézhettem a Szentatyával és válthattam is vele néhány szót. Azt mondta akkor is, hogy el kell indulni a peremterületekre, azokhoz, akik kiszorultak a közösségből. Hiszen, ha az embert nem szereti valaki, akkor nem látja élete értelmét. Le kell bontanunk az önzés korlátait. Az ember akkor nem indul el, ha kényelemszerető és bátortalan a kockázatvállalásra. Az elindulás éppen azt jelenti, hogy kilépünk a magunk szűkös világából és kiszolgáltatjuk magunkat azáltal, hogy vállaljuk a találkozást. Nem kis kockázat beengedni az életünkbe azt az embert, aki bajban van, mert attól kezdve ő diktál, ő határoz meg nagyon sok mindent. A Szentatya gondolata nagyon fontos, hiszen a társadalom éppen azért beteg, mert túl sok az önző, a magának élő ember. □

HÍREK – ESEMÉNYEK

A vizsgálat lezárult

P. Federico Lombardi SJ, a Szentszék sajtófőnöke közölte: a medjugorjei jelenések vizsgálatára felállított nemzetközi bizottság utolsó ülésére január 17-én került sor. A Hittani Kongregáció keretén belül működő, Camillo Ruini bíboros vezette bizottság munkája ezzel véget ért, annak eredményeit ezt követően a Hittani Kongregáción belüli illetékes szervek vizsgálják meg – nyilatkozta a szóvivő.

Eutanázia – gyerekek esetében is

Az egyházak és életvédő civil szervezetek tiltakozása ellenére február 13-án a belga parlament alsóháza megszavazta azt a jogszabályt, amely a világon elsőként, a gyógyíthatatlan betegségben szenvedő gyermekek számára is lehetővé teszi, hogy kérjék orvosuktól a halálba segítsé. A százötven fős képviselőházban száznegyvenkét képviselő szavazott a kérdésben, közülük nyolcvanhat támogatta, negyvennégy ellenezte és tizenketten tartózkodtak. A szenátus már tavaly elfogadta a módosítást, így az heteken belül érvénybe is lép. Az új belga szabályozás a „józan ítélőképességet” szabja az aktív eutanázia egyik feltételül – ennek megállapítását a gyermeket kezelő orvosokra és egy független pszichiáterre vagy pszichológusra bízják.

Újabb nyitás a levéltárban

A titkos vatikáni levéltár újabb részlegének megnyitási szándékáról nyilatkozott Federico Lombardi szentszéki szóvivő január 19-én. A XII. Piusz pápaságának (1939–1958) időszakára vonatkozó vatikáni levéltári anyag és más dokumentáció nyilvánosságra bocsátásának szándéka már évtizedek óta napirenden szerepel – hangzottatta a szóvivő. Hozzátette: az archívum megnyitásának ideje attól függ, mennyi idő kell még a hatalmas dokumentáció rendszerezéséhez. Az Eugenio Pacelli pápaságának éveiben felhalmozódott levéltári anyag – mely egybeesik a második világháború és a holokauszt korszakával – összesen tizenhatmillió lapból áll.

Egyház – rabszolgasorban?

Joseph Zen, Hongkong nyugalmazott püspöke, az AsiaNews-nak adott interjúban arról beszélt, hogy múlnak az évek és nem változik semmi. Kínában továbbra is kormányzati szerv tartja ellenőrzése alatt a Katolikus Egyházat és annak szervezeteit: a kínai katolikusokat hivatalosan tömörítő Hazafias Szövetséget. A vallási ügyek hivatala nem nyugszik addig, míg rabszolgaságba nem veti az Egyházat. A Vatikán hozzájárulása nélkül neveznek ki püspököket a kínai hazafias egyház élére. A hivatalosan el nem ismert földalatti egyház és az utóbbi közötti kapcsolatok régóta zavarosak. A hazafias egyházat Kína kommunista pártja alapította 1957-ben, hogy ellenőrizhesse és befolyásolhassa az ország katolikusait, és megakadályozza a földalatti egyház növekedését.

Újra lesz nagykövetség

Írország újra megnyitja vatikáni nagykövetségét, melyet több mint két évvel ezelőtt zártak be a közigazgatás kiadásainak csökkentése érdekében, hogy az Európai Unió és a Nemzetközi Valutaalap által összeállított mentőcsomag elvárásainak eleget tegyenek. A tervek szerint egyszemélyes hivatalt hoznak létre, „melynek révén Írország közvetlenül eszmét cserélhet a Szentszékkal a szegénység felszámolása, az éhezés, és az emberi jogok kérdéseiben”.

Megtalálták az ereklyét

Az olasz rendőrség megtalálta a II. János Pál pápa vérét tartalmazó ereklyét és annak tartóját, melyet január 25-én loptak el a Rómahoz közeli San Pietro della Lenca templomából. Kábítószerfüggő fiatalokat gyanúsítanak a lopással. A tettesek nem ismerték fel az ereklye értékét, a tartóról pedig kiderült, hogy nem arany, ezért eldobták. Az ereklyetartót az egykori pápai titkár, Stanisław Dziwisz krakkói bíboros ajándékozta San Pietro della Lenca templomának, ahova a pápa sokszor betért imádkozni. Az ereklye abból a kabátból származik, melyet II. János Pál 1981. május 13-án az ellene elkövetett fegyveres merénylet során viselt.

Magyar mise lesz Rómában

A Boldog XXIII. János és II. János Pál pápa szentté avatását megelőző este, április 26-án 18 órakor magyar szentmisét tart Rómában, egy arra alkalmas templomban a római magyar közösség, amelyre szeretettel hívják és várják az eseményre érkező hazai zárandokokat. A szentmise szervezése érdekében Németh László olaszországi magyar főlelkész kéri, a részt venni kívánó egyének és csoportok jelezzék szándékukat az italiamissiohu@gmail.com e-mail címre, vagy a következő telefonszámon a Szent István Házban: 0039 06-6574-2834. A szentmise helyszínéről időben tájékoztatást fognak adni.

Könnyező Madonna-szobor Izraelben

Zarándoklat indult Észak-Izraelben egy Madonna-szoborhoz, amely a helyiek szerint olajat könnyezik. A libanoni határ közelében fekvő Tarsiha városkában egy keresztény család azt állítja, csoda történt a házukban. Oszama Hauri és felesége egyik nap azt vette észre, hogy olaj borítja a nappaliban lévő Szűzanya-szobrot. A feleség, Amira szerint a szobor beszélt is hozzá, és azt mondta neki, hogy ne féljen. Miután az olaj borította szobrot meglátta egy szomszéd is, híre járt az állítólagos csodának, és csak a múlt héten kétezren keresték fel a „könnyező” Madonnát. A család szerint az a legkülönösebb, amikor egy könnycseppnek látszó olajfolt pereg végig a szobor arcán.

Az Egyházért és a pápáért

Somorjai Ádám bencés szerzetes, a Vatikáni Államtitkárság munkatársa a Pro Ecclesia et Pontifice (Az Egyházért és a pápáért) kitüntetésben részesült. Ezt a kitüntetést 1888-ban XIII. Leó pápa alapította, a mai gyakorlat szerint azoknak adják át, akik a Szentatya szolgálatában érdemeket szereztek. Somorjai Ádám pannonhalmi bencés tizennyolcadik szolgálati évét kezdte meg a Vatikáni Államtitkárságon. Január 16-án részt vett Ferenc pápa reggeli szentmiséjén, amelyet követően személyesen is köszönetet mondhatott a Szentatyának az elismerésért.

A Krisztus Légiója új vezetősége

A Krisztus Légiója új vezetéséről január 20-án tartották a szavazást, melynek eredményét a Szentszék jóváhagyta. Ennek értelmében a közösség általános előljárója Eduardo Robles Gil Orvanos atya lett. A káptalan hattagú általános tanácsot is választott. A káptalan közzétett egy közleményt is, amelyben a Krisztus Légiója végérvényesen állást foglal alapítójával kapcsolatban. Az új előljáró leszögezte: „A káptalan valaminek a végét és egyben egy új kezdetet is jelent. Nem tudjuk eltörölni a múltat, de tanulunk kell belőle, sajnálni, hogy ezek a dolgok megtörténtek, és bízni Isten irgalmasságában.” □

FELÚJÍTJÁK A JÉZUS-FILMET

Felújítva, HD-minőségben mutatják be a harmincöt évvel ezelőtt készült *Jézus* című filmet idén az Egyesült Államokban. Az Üdvözítő életét, halálát és feltámadását felidéző produkciót John Krish és Peter Sykes rendezők forgatták 1979-ben a Közel-Keleten. A becslések szerint hatmillió dolláros költségvetésű film Lukács evangéliumát dolgozta fel bibliai idézetek alapján.

Jézust a brit Shakespeare-színész, Brian Deacon alakította a filmben, és szinte minden, a filmvásznon kiejtett mondata a Szentírásból származik. A leforgatott jelenetek hitelessége fölött négyszázötven bibliatudós őrködött.

A film bemutatása annak idején Amerikában nem aratott sikert, a kritikusok ugyan nagyra tartották rendkívül gondos és hiteles ábrázolásmódját, ám úgy vélték, hogy nem több bibliai idézetek gyűjteményénél. Azóta a film világszerte emberek milliárdjainak mutatta be Jézus személyét.

A *Jézust* csaknem ezerkétszáz nyelvre fordították le, ezzel a filmtörténet legtöbb nyelven hozzáférhető produkciójának számít. A honlap írása szerint világszerte több mint kétszázmillióan vallják, hogy a film hatására lettek keresztények.

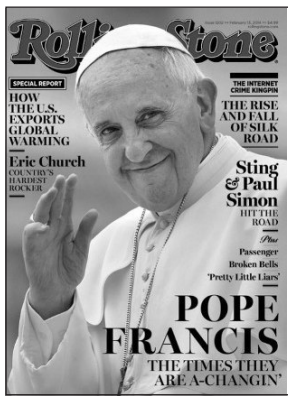
(MTI)

FERENC PÁPA A ROLLING STONE CÍMLAPJÁN

Egy hónappal azután, hogy Ferenc pápa az év embereként a *Time* magazin címlapjára került, most a neves amerikai zenei lap jutott hasonló döntésre.

Az 1967-ben alapított *Rolling Stone* magazin, amely a zene szerelmesei számára viszonyítási pont az egész világon, a pápával kapcsolatos cikk címét Bob Dylan híres dalából és 1964-es albumának címéből kölcsönözte: „The times they’re a-changin’” (Változnak az idők).

A *Rolling Stone*-ban megjelent cikk áttekinti a közel egyéves pápaság főbb állomásait. A szerző – utalva Bob Dylan dalára – hangsúlyozza, hogy március 13-a, Ferenc pápa megválasztása óta minden változóban van a Vatikánban. A lap – mintha egy koncertről adna tájékoztatást –, beszámol arról, hogy a hívek jelenléte a pápai eseményeken megháromszorozódott, meghaladva az összesen hatmilliót, és hogy az interneten egy hónapban negyvenkilencmillió

alkalommal jelent meg Ferenc pápa neve. A cikk többek között megemlíti a pápa bíráló szavait a vadkapitalizmussal kapcsolatban.

Mark Binelli, a magazin kiküldött tudósítója Ferenc pápa alázatosságát és empátiáját emelte ki, valamint az emberi jogok iránti elkötelezettségét.

Federico Lombardi, a Szentszék szóvivője elmondta: a *Rolling Stone* cikke annak a jele, hogy Ferenc pápa újdonságai felkeltik a társadalom különféle rétegeinek figyelmét. A cikk azonban sajnos

a felszínes zsurnalisztikára jellemző hibákat is mutatja: amikor Ferenc pápa pozitív tulajdonságaira úgy igyekszik felhívni a figyelmet, hogy negatívan szól XVI. Benedek pápaságáról. Lombardi hozzátette: Ferenc pápának sem tesznek ezzel jó szolgálatot, hiszen ő pontosan tudja, milyen sokat köszönhet elődjének az Egyház.

(Vatikáni Rádió)

KIADJÁK II. JÁNOS PÁL PÁPA NAPLÓJÁT

II. János Pál személyes naplójából jelentet meg részleteket a lengyel Znak kiadó. Stanisław Dziwisz érsek szerint a napló fontos kulcs II. János Pál gondolkodásának megértéséhez.

Február 5-én jelent meg a kötet, amelyben 640 oldalon olvashatók a 1962–2003 között keletkezett személyes feljegyzések.

Végrendeletében II. János Pál azt kérte, halála után semmisítsék meg naplóját.

Magántitkára, Stanisław Dziwisz érsek kezdeményezésére azonban mégis közkinccsé válik a személyes krónika. A főpap azzal érvel, hogy ezek a feljegyzések nem egy hétköznapi ember dokumentumai, hanem egy szentté avatás előtt álló személy belső életébe engednek bepillantást, amelyeket nagy lelki haszonnal forgathatnak az életszentség útján jární akaró hívek.

(V. R.)

Állatfarmmá alakult január 17-én egy rövid időre a római Szent Péter tér, ahol az olasz állattenyésztők szövetségének szervezésében szamarak, lovak, kutya, macskák, kacsák és egyéb háziállatok kaptak áldást a háziállatok védőszentje, Remete Szent Antal apát napján. Felvonultak a rendőrség, a csendőrség és a pénzügyőrség lovas egységei és az állami fegyveres erők kutyás csoportjai is

(Fotó: Rome Reports)

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Csicso János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyardatolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misézó helyek: Birmingham, Rochdale, Wolverhampton, Nottingham. Manchesterben minden szombaton este 7-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/ 526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs-új hely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna) 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>

Pázmáneum: Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. E-mail: kersztfalvi@freemail.hu Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.15-kor, Felsőőr, vasárnaponként 10.30-kor.

Eisenstadt/Kismarton: Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043- 316/ 68 21 2421; és Holló István, tel.: 0043-676/ 8742 6711, e-mail: istvanhollo33@yahoo.de; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órakor, a többi vasárnapokon 17.00 órakor Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@dioezese-linz.at; Misézó helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Tatár Zoltán János, A-9854 Malta 74, tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, e-mail: ztoltanjanos@gmail.com; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 15.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: ihavas@citromail.hu

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4/22116 09.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Cibian Miklós főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Cibian Miklós főlelkész, mise minden 1. Szombaton 16 órakor: Orsolyiták kápolnája, 15, rue Soeur Bouvier 69005 Lyon, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stokłosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Tompa József, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, tel.: 0049-821/ 21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-152/23 16 27 53. E-mail: augsburgimisszio@web.de; www.augsburgimisszio.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Misézó helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Franziskaner Str. 69a, D-45139

Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfül 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye

frankfurti székhellyel: Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/ 24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, fax: 0049-89/985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegyek:

Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, NeukirchenVluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middeldefeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; fax: 0049-251/144 29 31. E-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passaui Egyházmegye:

Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzenborferstr. 5, D-94121 Salzweg. Tel.: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de <http://www.stuttgarti-katolikusok.de>, és Ft. Pilis György, Walfischgasse 17, 89073 Ulm, tel.: 0049-731/388 561 15, e-mail: gyorgypriest@yahoo.com

Miséző helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eislingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 62 43, fax: 38 64 05.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufu.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel. és fax: 0039/06 6530 796, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santi Giovanni Evangelista e Petronio Dei Bolognesi (Via del Mascherone 61 – 00186 Roma és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.).

Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Kovács Gergely, Via del Casaleto, 481; I-00151 Roma, tel.: 0039-06 653 6573, fax: 0039-06 6988 7368, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Érdeklődni: Petrovay Zsolt, e-mail: zs.petrovay@bluemail.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

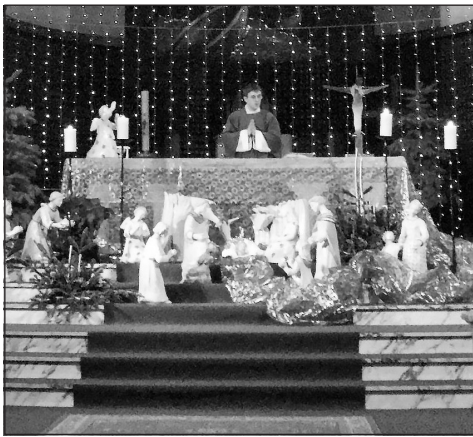
Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68. □

MAGYAR MISE NIZZÁBAN

Hosszú évek után január 25-én lehetett részük a nizzai magyar katolikusoknak abban az örömben, hogy anyanyelvükön bemutatott szentmisén vehettek részt, melyet Cibian Miklós atya, a párizsi magyar főlelkész mutatott be. Az örömteli eseményre a nizzai Saint-Pierre d'Arène-templomban került sor, annál az oltárnál, amelyben az utolsó koronázott magyar király, Boldog IV. Károly ereklyéje van elhelyezve. A nizzai magyar hívek örömét növeli, hogy reményeik szerint hamarosan újból lesz magyar szentmise a Francia Riviérán fekvő városban. □

Az oltárban „magyar” ereklyék

85 ÉVES A LATERÁNI EGYEZMÉNY

1929 februárjában született meg a szerződés az olasz állam és a pápaság viszonyának rendezéséről. De jubileum van az egyezmény módosításának is, amelyet 1984. február 18-án, tehát harminc éve írtak alá. Ez utóbbi dokumentum, a Villa Madama-i Megállapodás – az olasz alkotmány alapelveit, valamint a II. Vatikáni Zsinat és az 1983-as új Kánonjogi Kódex, Egyházi Törvénykönyv határozatait és előírásait figyelembe véve – módosította a Lateráni Egyezmény egyik alkotóelemét, a konkordátumot. A máig érvényben lévő megállapodás egyik lényeges pontja, hogy mind az Egyház, mind az olasz állam kötelezi magát a kölcsönös együttműködésre az emberek és az ország java érdekében.

(Vatikáni Rádió)

PÁPAI ÜZENET SZOCSIBA

Február 9-én, vasárnap délben, az Úrangyala elimádkozása után Ferenc pápa megemlékezett a két nappal korábban kezdődött világméretű sport-eseményről. „Ezekben a napokban az oroszországi Szocsiban zajlanak a Téli Olimpiai Játékok. Üdvözetemet küldöm a szervezőknek és minden sportolónak, azzal a kíváncsággal, hogy az esemény legyen a sport és a barátság valódi ünnepe” – fogalmazott üzenetében Ferenc pápa. □

HIRDETÉSEK

Nyugdíjasotthon Páty-Budapest: férőhelyet-ápolást kínál kedvező áron. T.: 0170-222 3949, e-mail: drabor.kiraly@freenet.de

Gondozást, háztartásvezetést, takarítást vállalkozó német és magyar családnál, jó szakács és kertész gyakorlattal. Azonnal tudok jönni. T.: 0049-89/54 57 05 82.

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNK BEN	
Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	
Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!	

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserháti Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., tel./fax: 0036-1/266–4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

ÉLETÜNK
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
www.ungarische-mission.de
*
Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc
Felelős kiadó: Merka János
Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
A szerkesztőbizottság tagjai:
Ramsay Győző,
Vincze András
*
Redaktion und Herausgeber:
UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
*
Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost USD 60
*
ELŐFIZETÉS:
Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
Tengerentúlr, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 2 EUR
Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
Tengerentúlr USS 60
BANKSZÁMLÁNK:
Ungarische Katholische Gemeinde
w. ÉLETÜNK
Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03
BIC PBNKDEFF
*
Erscheint 11 mal im Jahr.
Satz: ÉLETÜNK
*
Druck: AMPER DRUCK GmbH
Am Fohlenhof 5.
82256 Fürstenfeldbruck
*
Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.